

Son

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 10 Şubat 2021

Yorgun bir sözcüğün kıblesinde saklıyım:
Mekân, zaman addedilen ne ise uzağındayım
Evrene dair bir varlıksa
Asılı kalmak mahzun gökyüzüne
Tırnaklarımla kazıdığım bir günce
Boynum Allah katında nasıl ki kıldan ince.

Az sonra kaybolacağım
Kaybettiğim ne ise kavuşmak üzere
Bir satıra yığıdığım benliğim
Kelamın dahi yetmediği bir mevsim
Olmanın tadı var dilimde:
Sözcüklerim ne kambur
Ne de durduk yere yüreğim sürçtü
Şimdi mahlası hüznün olan bir şiir b/içeceğim.

Elimin tersiyle ittiğim kimse
Elimden tutan son hece
Elbet damağında kaldı tadı dünün
Öykündüğümse sadece günün
Henüz vermediği hüküm.

Ne yaldızlı yolum
Ne tutulan nutkum
Hizaya geçtiğim bir ömür
Başım dik yürüdüğüm
En çok nöbet tuttuğum kapının dibinde
Son süratle geçen ömrün nesi yetti ki şu evrene?

Ne bir resim ne bir recim
Akışkan bir mısra ki ellerimden
Kayıp giden özlemin renginde
Saklı beyaz yüzüm
Hicvi karanlığın
Sökün eden hüznün kayıtlara

Geçtiği günün mealidir
Yazmaya düşkün
Yazamadıklarına bakalım yetecek mi ömür?

Kiblem, mihrabım
Solgun mizacımda saklıdır sözcüklerim
Dikiş tutturamadığım nice şey
Dilimden de yüzümden de düşmeyen hüznün
Ne çok kıta
Ne çok mısra ısrarla tırmalayan yüreği
Yalnızlığın izdihamı
Aşmışken boyumu
Haddimi bilsem bile kim dedi aferin?

Her kat izi yorgun bir şiirde saklı
Her ket vurulan hayalse dünde kalan bir ırmaktı
Kaybolana sorsunlar beni
Tiradımı unuttum unutalı
Anımsamaz oldum adımı dahi
Her renkte saklıdır fıtratım
Kaybolduğum boşlukta dönendiğimden beri
Delice bir rüzgâra esir düştüm düşeli
Düşmedi gitti gözümden işte
Hala saklı o son yaşı
Saklarken son güne yeter ki
Rıza göstereyin Rabbim içimdeki noktaya.

Şiir Gülümm

Seslendirme Mehmet Fikret ÜNALAN